

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XIX. (XXXV.) ÉVFOLYAM, 07 SZÁM 2024. FEBRUÁR 17.

300 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Jegy az Orient Expressre

1046.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Jegy az Orient Expressre

Lemondatták a köztársasági elnököt. Az egész olyan volt, mint a gyilkosság az Orient Expressen Agatha Christie regényében. Sokan akarták az illető halálát, s csak a pillanatra vártak. Ha az illető nem ül fel az Orient Expressre, talán ma is élne. De felült.

Ha a köztársaság elnöke nem ír alá egy ki tudja honnan elé kerülő kegyelmi kérvényt, ma is élne világát. De aláírta.

Az ellenzék könyörtelenül és pofátlanul megbuktatta. A kormánypárt pedig hagyta megbukni, mintha nem is az ő szülöttük, nem is az ő neveltjük lett volna.

Az elnökasszony pedig a maradék rokonszenvet is eljátszotta, amikor a szokásos neobarokk körmondatokba kezdett ahelyett, hogy őszintén beszélt volna velünk, emberekkel. Megértettük volna, és talán sok mindent másként gondolnánk.

A magyar liberális ellenzék fellépése egyszerre volt megdöbbenő és félelemkeltő. Megdöbbenő, hogy pillanatok alatt képesek voltak tömeggyűléseket összetrombitálni, embereket vinni az utcára.

De még megdöbbenőbb az, hogy vannak emberek, akik hallgatnak szavukra. Emberek, akik elhiszik, hogy ez az egész gennyes liberális banda, az LMBTQ és a gender követelői, hirtelen a pedofília elleni küzdelem élharcosaivá váltak. Emberek, akik nem értik, vagy vakon nem akarják érteni, hogy az ellenzék nem a gyermekek védelmében ment az utcára. A kormányra akartak érzékeny csapást mérni, és nem utolsó sorban nyugati pénzforrásaik előtt bizonyítani, hogy érdemes rájuk költeni.

A támadást nyilvánvalóan szervezték. Véletlenül nem lehet kegyelmi határozatokat előkaparni, véletlenül nem lehet régi ügyeket pont a választások előtt előhozni, véletlenül nem lehet politikai csapást mérni a kormánypártra egy olyan időben, amikor a NATO és az EU vezetői is a magyar kormány bukásában bíznak. Véletlenül nem lehet, csak tudatosan!

Félelemkeltő, sőt megrettentő azért, mert azok, akik képesek voltak ezt megtenni Novák Katalinnal, holnap bármire képesek lesznek politikai ellenfeleikkel szemben. Vegyük már észre, hogy mi történt Lengyelországban!

A liberális ellenzék meglátta a Fidesz-politikus botlását, és azonnal lecsaptak. De elnök asszony is felült arra a bizonyos vonatra, rohant a saját veszte felé. Novák a nemzet elnöke akart lenni, a konzervatívok és a liberálisok államfője is. Hibázott, nem értette meg, hogy a mai világban nincs kiegyezés, a fideszes háttér miatt a liberális oldal mindig gyűlölni fogja. A nagy kiegyezés reményében felkért liberális tanácsadói az első percben otthagyták, és az árulásért a számlát már bizonyára benyújtották a nagy liberális pénzosztónál.

Nem lett a nép elnöke sem, pedig mindent megtett érte. Családügyi miniszterként jó úton indult el, aztán eltévesztette a célt. A nép nem anyáskodást, nem újévi ájtatosságát vár az elnöktől, hanem biztonságot, valakit, aki nem a napi politika foglya. Ő nem adott biztonságot, legfeljebb a látszatát.

Novák a konzervatív oldalból nőtt ki, mindent nekik köszönhet. De meggyűlhetett a baja sok konzervatívval is. Számukra Orbán a vezér, és nem akartak még egyet. Sokan nem tudták eldönteni, hogy az elnök azért mond mást, mint a miniszterelnök, mert erről megegyeztek egymással, vagy mert a mássággal akar jópontokat szerezni valakiknél. Novák kibeszélései gyakran gyanúsán egybeestek az amerikai követelődzéssel.

A Munkáspárt mindig bírálta Novák Katalint. Nem fogadtuk el soha kendőzetlen és hazug kirohanásait Oroszország ellen. Nem fogadtuk el, hogy kétszer is elment Kijevbe és szelfizett azzal az emberrel, aki az amerikaiak szolgálatában halálba küldi saját népét. Nem fogadtuk el, hogy túljátssza szerepét, hatalmi központtá akarta fejleszteni a Sándor-palotát, amihez sem jogi, sem politikai alapja nem volt.

Nincs minek örülni. Újabb jelét látjuk annak, hogy a nyugati világ szennyáradata már fojtogat bennünket. Amerika lerombolja évszázados intézményeit. Európa urai szétverték a demokrácia legfontosabb elemét, az emberek bizalmát. Idehaza pedig semmibe veszik és nem védik meg intézményeinket, pedig tudni kellene, hogy az elnök egy intézmény és nem személy. A pillanatnyi sikerért vagy éppen a túlélésért bukni, veszni, pusztulni hagynak bármit és bárkit.

De ne gondoljuk, hogy a pusztítás jobb rendet szül. Jobb rend csak akkor lesz, ha végre mi döntünk, az emberek, a nép.

Lengyel-német-amerikai támadás?

A lengyel hadügyminiszter Oroszország elleni háborúról beszél. Közben Alfons Mais altábornagy, a német hadsereg vezérkari főnöke (a képen jobbról) felkereste az amerikai V. Hadtest parancsnokságát. Ez az amerikai hadtest „felel Kelet-Európa biztonságáért.” A hadtest jelentős része Lengyelországban állomásozik. A képen Timothy N. Thombleson amerikai és Maciej Jablonski lengyel tábornok. Szóval, lesz lengyel-német-amerikai támadás?

A román puszipajtás Brüsszelben

Klaus Iohannis román elnököt puszipajtás-ként üdvözölték az Európai Parlamentben. Na, ja! Aki feltétel nélkül kiáll Ukrajna támogatása, azaz a háború folytatása mellett, aki utálja az oroszokat és nem csípi a magyarokat, az haver az EP-ben.

Vologya, lödd a ruszkit, nem anyád!

Az EU külügyi főkolomposa, Josep Borrell azzal büszkélkedett, hogy az EU az idén 1 millió 155 ezer löszert biztosít Ukrajnának. Fizetni nem kell érte, Európa nagyvonalú népeinek ajándéka a kedves, aranyos Zelenszkijnek. Te meg, Vologya, lödd a ruszkit, nem anyád!

Orosz elnökválasztás: a négy közül egyet!

Négy jelöltet jegyzett be az orosz választási bizottság a március 15-17-i elnökválasztásra. Vlagyimir Putyin (71 éves, Egyeséges Oroszország Párt) Leonyid Szluckij (56 éves, Liberális-Demokrata Párt), Nyikolaj Haritonov (75 éves, Kommunista Párt), Vladiszlav Davankov (39 éves, Új Emberek párt).

Róma: az ukrán gabona kiverte a biztosítékot

Az ukrán gabona és más agrártermékek vámmentes beengedése az EU-ban Olaszországban is kiverte a biztosítékot. A gazdák itt is megjelentek traktorokkal, de Róma belvárosába a rendőrök csak egyet engedtek be. Eljöhét az idő, amikor nem tudják a többit megállítani!

Novák: ennyi volt!

A hét eseménye kétségkívül a köztársasági elnök lemondatása volt. Az ellenzék megbuktatta, a kormánypárt pedig hagyta megbukni. Ő pedig a szokásos neobarokk körmondatokba kezdett ahelyett, hogy őszintén beszélt volna velünk, emberekkel.

Az igazi huszárvágás nem дума, hanem cselekvés!

Az Európai Unió blokkosodási politikája tévút, amely egyaránt veszélyt hordoz a tagállamok, köztük a világrend átalakulásával kapcsolatban a megszokottól eltérő értékrendet képviselő Magyarország jövőjére nézve – jelentette ki Orbán Balázs, a miniszterelnök politikai igazgatója, Huszárvágás – A magyar konnektivitás stratégiája könyv bemutatóján. Ez persze igaz, csak hogy az EU maga is egy blokk, és Magyarország nem akar ebből a blokkból kilépni, mint ahogyan a NATO-ból sem. Az igazi huszárvágás nem дума, hanem cselekvés!

Mire kell az új repülőgép?

Február 8-án Brazíliában levegőbe emelkedett a Magyar Honvédség első Embraer KC-390 típusú katonai szállítórepülőgépe, ami a tervek szerint ez év folyamán érkezik Magyarországra. A gép hatótávolsága 2100 kilométer. Vagyis ezt a gépet sem Magyarországon fogják bevetni, hanem az éppen ügyeletes kormány külpolitikai ambícióit fogja kielégíteni. Sajnos, Csádba nem tud egyenesen repülni, mert az 3400 kilométer, de Ukrajnába igen.

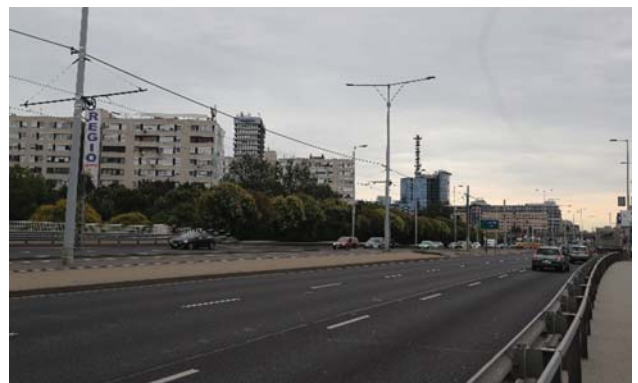
Isten óvjon még egy öt évtől!

Karácsony Gergely és liberális polgármesterei még öt évet kérnek a budapestiektől. Elég a pusztításból! Öt évet lehet nekik adni a lopásért, csalásért, pazarlásért, de az a bíróság dolga.

Negyven nap szenvedés! Nem elkerülhető?

Felújítás miatt egy sávot lezártak az Árpád híd Pest felé vezető oldalán, a margitszigeti lehajtó utáni szakaszon; a munkálatok várhatóan negyven napon át tartanak - közölte a Budapest Közút Zrt. Budapest legforgalmasabb hídján a forgalom napközben két sávban haladhat, óránkénti 30 kilométeres sebességkorlátozás mellett. Ez negyven nap szenvedést jelent. Miért nem lehet a munkát jobban szervezni? Miért nem törődik senki az emberekkel?

Minszk: fontos a társadalmi kapcsolatok fenntartása

Belaruszban járt Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. A Belarusz Stratégiai Kutatások Intézetében előadást tartott a magyarországi fejlődés tapasztalatairól. Vitalij Sztahovszkij igazgatóhelyettes elmondta, hogy az intézményt 2019-ben hozta létre Lukasenko belarusz elnök. Az elnök és a kormány részére készítenek elemzéseket. Az intézet munkatársaival folytatott vita megmutatta, hogy nagy az érdeklődés a magyar tapasztalatok iránt. Kölcsonösen kiemelték, hogy a jelenlegi háborús viszonyok között nagyon fontos a társadalmi kapcsolatok fenntartása országaink között.

A szocialista Korea ünnepén

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban minden évben megemlékeznek Kim Dzsong Il, a szocialista Korea korábbi vezetőjének születésnapjáról. 1997-2011 között vezette az országot, biztosítva a belső stabilitást és a külső békét. Az ő idején lett a KNDK rakétahatalommá. Az ünnep alkalmából Thürmer Gyula táviratban köszöntötte Kim Dzsong Un-t, a Koreai Munkapárt főtítkárát, az ország vezetőjét.

Komárom-Esztergom: megteszünk minden tőlünk telhetőt!

Komárom-Esztergom vármegye is megválasztotta küldötteit a párt 30. kongresszusára. A tagértekezleten Holbik Márton megyei elnök szólt a választási feladatokról. Benyovszky Gábor, az Országos Elnökség tagja kiemelte, hogy a párt egésze számára nagy jelentősége van annak, hogy sikerüljön listát állítani az EP-választásokon. A nagyon jó hangulatú értekezleten születésnapjukon köszöntötték a párt két régi harcosát, Németh Imrét és Szücs Istvánt.

Budapest: teljes harci készütség!

A múlt héten megbeszélést tartott a Budapesti Elnökség, Kerecsi László elnök vezetésével. A választásokra készülve rögzítették az aláírásgyűjtési helyszíneket, a budapesti választókerületi polgármester-jelöléseket, és néhány helyen kerületi testületi jelölt állítását. A legelső és legfontosabb szempont: az Európai Parlament jelöltállításához szükséges budapesti ajánlások biztosítása.

A NATO a béke ellensége

Szerző: Földi László,
a Védett Társadalom Alapítvány elnöke

Az írás az alapítvány honlapján jelent meg. Utánközlés a szerző engedélyével.

Európa békéjének feltétele a NATO feloszlata. Lars Bern svéd elemző szerint is: „A Nyugat addig nem nyugszik, amíg le nem igázza Oroszországot. Ezért kell a NATO, és nem országaink védelme érdekében.” Mondták ezt mások is sokszor, tényekkel alátámasztva, amiből viszont az következik, nem érdemes beszélni a NATO reformjáról, csupán annak feloszlatajáról, ha Európa el akarja kerülni saját pusztulását.

Sok szempontból döbbenetes az a tendencia, amit napjainkban megélünk NATO-ügyben. A katonai tömb deklarált céljai leginkább nyilvánvaló hazugságok. Védelem? Csak az elmúlt harminc évben kizárólag olyan konfliktusban harcoltak NATO hadosztályok, amelyet az USA külpolitikai érdeke mentén saját maga provokált ki. Mi, európaiak, csendesesen túrtük, még kritikát hordozó cikk is alig jelent meg, amikor más földrészeken gyilkoltak a NATO-fegyverek. Látható módon akkor sem akarózik élesen tiltakozni a tendencia ellen, amikor már saját életterünk válik harctérre a 2024. január 31-től május 31-ig tartó, az úgynevezett Suwalki-folyosó térségében elindított hadgyakorlatot látva. 31 ország plusz Svédország részvételével vette kezdetét a „békevédelmi” terv. Aminek keretében 90 ezer katona – köztük magyarok is –, 50 hadihajó, 80 repülőgép, 133 harckocsi, továbbá több mint 1000 harcjármű bevetésével próbálják ki, hogyan lehetne Oroszországot térdre kényszeríteni. A nem is titkolt célt, amit érthetetlen módon nem minősítettek hadititoknak, az ukrainai vereségtől kétségbeesett dühöt mutató NATO-hadvezetés agyalta ki.

Az egyértelmű provokáció háttere, hogy világossá vált, Oroszország közelmúltbeli katonai doktrínájában nem szerepelt Európa megszállása. Egyszerűen azért, mert nem volt meg a gazdasági, katonai képessége és politikai akarata sem az ukrainai események előtt. No meg, Moszkvában is hittek abban, hogy mindenki békét akar Európa földjén. Ezt támasztja alá, hogy két évvel ezelőtt Oroszország hadiiparának kapacitása csupán egyharmada volt a mainak. 2022-ben még Ukrajnára is képtelen volt egyértelmű csapást mérni. A mára megnőtt termelési volumen persze lehet riasztó, de ennek hátterében sem orosz hódító narratíva húzódik meg. Leginkább az, hogy az embargó alá került orosz gazdaság csak azért nem omlott össze, mert állami beruházásokkal foltozták be a nyugati beruházók által telepített gyárak leállását. Ezek között az egyik megoldás a hadiipari termelésre való átállás volt. A másik nyilvánvaló ok, ami Oroszországot fegyverek gyártására ösztönzi, szintén Ukrajna, ahol az orosz páncélosoknak nem ukrán, hanem NATO-tankokkal és -harceszközökkel kellett szembenézniük.

A most meghirdetett három hónapos hadgyakorlat pedig végképp stratégiaváltásra kényszerítheti a Kreml vezetését, hisz ennél nyíltabb fenyegetés nemigen volt Európa legutóbbi hetvenéves történelmében. A legrémisztóbb azonban a NATO-menedzsment – a hadiipar, elvetemült politikai vezetők,

NATO-vezérkar és persze a pénz, a bankok részvényeseinek világa – agyában megfogant és már meg is szellőztetett újabb terve, az úgynevezett Schengen-folyosóra való áttérés ötlete. Magyarra fordítva: A terv lényege, hogy Európán belül a különböző NATO-hadosztályok szabadon mozoghassanak a tagországok között. (Ha, mondjuk, valahol olyan kormány alakul, ami nem tetszetős bizonyos politikai érdekköröknek – viszont döntő befolyással bírnak a katonai tömb működésére –, egyszerűen NATO-erők bevetésével „menthetik meg” a demokráciát. Persze a kákán is csomót keresők ezt akár katonai puccsnak is nevezhetnék.) Legnagyobb sajnálatukra eme sandaság megvalósulását jelenleg bürokratikus akadályok nehezítik, hisz a NATO-tagországok saját alkotmányos kötelezettségeikből adódóan nem adhatnak szabad áthaladást külföldi haderőknek előzetes egyeztetés nélkül. Mire ez a sok papírmunka? – vonják kérdőre a nemzetek szuverenitását fölöslegesnek tartók a létező gyakorlatot.

És ezzel el is érkeztünk a címben megfogalmazott tételhez. Európa békéjének és fejlődésének egyetlen akadály a NATO mögött megbújó, minket elpusztítani akaró érdekkör. Természetesen nem vezérkari tisztekről van szó, és nem hivatásos katonák jószándékát kérdőjelezzük meg. Ők parancsot teljesítenek, és vállalják, hogy elsőként halnak majd meg az oroszok elleni háborúban. A civilek csak utánuk következnek. Egyetlen probléma merül fel, hogy egy ilyen összecsapás során mindenki és minden elpusztul majd. Ez nem háború lesz, hanem gyors, pontos és soha nem látott mészárlás. Cinikusan még azt is hozzátehetnénk, hogy erős/hatékony megoldás azok számára, akik a világ lakosságát 500 millióra kívánják karcúsítani. Talán inkább nekik kellene más világot keresniük, ha nem bírnak együtt létezni Isten teremtményeivel.

Mit lehet hát tenni a luxus óvóhelyeiken bujkáló és agyaló ármány újabb kísérletével szemben? Nyilvánvaló, hogy ezen cikk felszólítására a NATO – nem meglepő módon – nem oszlik fel. De még akkor sem, ha sokan mások, ahogy tették a múltban, és teszik most is, érvek mentén agitálnak a NATO létezése ellen. Nincs nehéz dolguk, hisz a brüsszeli központú katonai szövetség jelenlegi működési stratégiája mellett képtelenség észérveket találni. A leglátványosabb lépés az lehetne, ha mi itt Keleten, a Suwalki-folyosón tervezett hadgyakorlat közvetlen elszenvedői, traktorainkat a harckocsik útjába állítanánk. Ahogy Nyugat-Európában egyre több helyen az emberek úgy gondolják, ez a módja a kormányaik észretérítésének. Érdekes lenne a NATO-héjak reakciója egy ilyen felállás esetén, mivel arra is választ kapnának, hogy „értjük, merjük és tesszük” a dolgunkat, amikor életünkről és annak védelméről van szó.

Akik pedig azt hiszik, hogy ők irányítják a fegyverek csövét a célpontok felé, villámgyorsan szembesülnek azzal a ténnyel, hogy a végrehajtó állomány – a katonák – a traktorosokkal legfeljebb szópárbajban és nem tetteles megoldásban bizonygatnák eltökéltségüket a pillanatnyilag éppen félreértett békeoffenzíva körül. Amíg el nem felejtjük, a végső megoldáshoz szükségünk lesz az orosz traktorosok támogatására is, „biztos, ami biztos” elv alapján.

Belarusz választ

Lehetséges és fenntartható a belarusz út

A belarusz parlament épülete

Február 25-én választják meg a Belarusz Köztársaság új parlamentje és a helyi önkormányzatok képviselőit. A világ inkább az elnökválasztásokra figyel. Legutóbb 2020-ban megkísérelték megbuktatni Alexandr Lukasenko elnököt, és hosszú hónapokig folytak az ellenzék utcai megmozdulásai. A nép azonban az elnök mellé állt, és megindult a politikai konszolidáció folyamata. A mostani parlamenti választás e folyamat fontos állomása, és mint ilyen, fokozott érdeklődés kíséri Belaruszban és külföldön is.

Minszkben nem lesz színes forradalom

A 2020. évi elnökválasztáson Lukasenko elnök 80,1 százalékkal nyert. Második Szvetlana Tyihanovszkaja ellenzéki jelölt lett 10,1 százalékkal. Ő azonban nem ismerte el a választások eredményét és utcára hívta az embereket. Az akció célja nyilvánvaló volt: megdönteni az elnököt, leválasztani Belaruszt Oroszország oldaláról, és a nyugathoz csatlótni.

Ehhez a nyugat minden anyagi és politikai segítséget megadott. Milliányi ellenzéki zászlót csempésztek be belarusz területre, a tüntetések szervezőit külföldről látták el tanácsokkal és pénzzel.

A nyugati országok nem ismerték el Lukasenko elnökségét. Az USA kinevezett ugyan új nagykövetet, de az nem volt hajlandó átadni megbízólevelét. Pár hónap türelem után a belarusz fél kiutasította. Magyarország nem csatlakozott az ellenzék támogatásához, sőt Orbán Minszkbe is ellátogatott.

2020-ban még nem lehetett tudni, hogy két év múlva háború lesz Ukrajnában. Belarusz stratégiai helyzetével azonban mindenki tisztában volt. Minszken keresztül vezet a legrövidebb út Moszkva felé. Arra ment Napóleon is, Hitler is. Persze fordítva is igaz: Minszken keresztül lehet leggyorsabban eljutni Varsóba és persze Berlinbe is.

A nyugat és az ellenzék akciója majdnem sikerrel járt. De csak majdnem! Az utcákat elárasztották a tüntetők. Mentek az ellenzékiek, az értelmiség több csoportja és eleinte sok egyszerű ember is, akik fejét sikerült a nyugati propagandának megzavarni. Sok ember hitte el, hogy Belarusz helye „Európában van”, és jobb életre lehet számítani, ha az elnököt megdöntik.

Lukasenko elnöknek azonban sikerült a színes forradalmat megakadályozni. A fegyveres erők, a hadsereg, az állambiztonsági szervek az első perctől kezdve szilárdan az elnök mellé álltak. Viktor Hrenyin altábornagy, honvédelmi miniszter kiadta a parancsot: a hadsereg megvédi a második világháborús emlékműveket. Nem engedi, hogy az ellenzék azokat a vörös-fehér zászlókat tüzze ki, amelyeket a németekkel együttműködő erők használtak 1941-45 között. A fasiszták hárommillió belaruszt öltek meg, nem engedjük meggyalázni emléküket – mondta a tábornok, aki ma is az ország honvédelmi minisztere.

Valerij Vakulcsik altábornagy, az Állambiztonsági Bizottság elnöke szervezte a biztonsági erők határozott fellépését. Az

ellenzék fegyveresen is ellenállt. Dmitrij Fedoszjuk főhadnagy tűzharcban hősi halált halt.

Az események normalizálása után Vakulcsik a fegyveres testületeket összehangoló Köztársasági Biztonsági Tanács titkára lett. Utóda Ivan Tertelj altábornagy lett, aki azóta is élvezi az elnök bizalmát.

Lukasenko 2020 nyarán nyilvánosan segítséget kért Putyin orosz elnöktől. Az orosz vezetés belügyi csapatokat vezényelt Belaruszba, kifejezetten „tartalékként, minden eshetőségre számítva.” Orosz csapatok nem vettek részt az ellenzéki ellenállás felszámolásában, nem volt rá szükség.

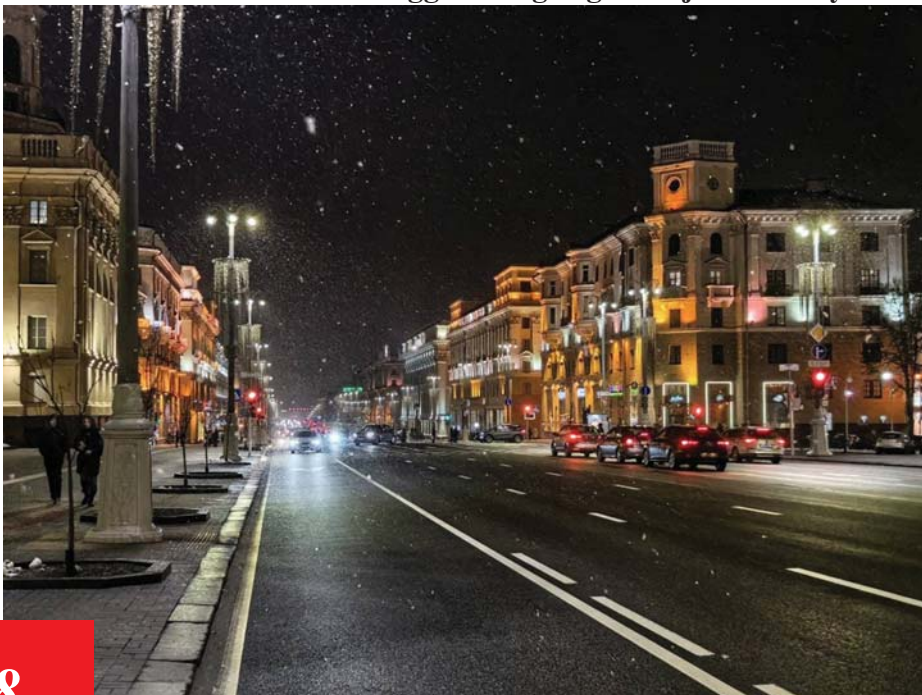
A fegyveres erők támogatása szükséges, de nem elégséges feltétele volt a normalizálásnak. Lukasenko a szó szoros értelmében nyakába vette az országot. Elment a gyárakba és szemtől szembe beszélt a fellázított munkásokkal. Meg lehet döntené a rendszert, be lehet vezetni a tiszta kapitalizmust, mondta, de akkor nem lesz munkátok. Az állam nem fog gondoskodni rólatok, a tőkés meg majd leépíti titeket! Menjete dolgozni, legyen rend, és akkor lesz jobb élet is! – mondta az elnök a minszki traktorgyárban. A munkásság az elnök mellé állt.

Nehéz feladatnak bizonyult az értelmiség megnyugtása. Fontos szerepet játszott Igor Karpenko, aki oktatási miniszterként sokat tett azért, hogy az egyetemeken és a közoktatásban helyreálljon a rend, a tanárok felvegyék a munkát. Karpenko korábban a Belarusz Kommunista Párt első titkára volt. 2021 óta ő Központi Választási Bizottság elnöke.

A rend alapja az alkotmány

A normalizáció fontos állomása volt az új alkotmány elfogadása 2022 februárjában. A dokumentum megerősítette, hogy Belarusz „egységes demokratikus

A minszki Függetlenség sugárút éjszakai fényekben

szociális jogállam.” Ez fejezi ki a belarusz út sajátosságát: nem szocialista ország, de a szocializmus sok értékét tovább viszi.

Az alkotmány szerint a „nép közvetlenül gyakorolja hatalmát a képviseleti szerveken és más az alkotmány által meghatározott szerveken át.”

Minden állampolgárnak joga van a munkára, az állam kötelessége a teljes foglalkoztatottság megteremtése. Joga van a pihenésre, a megengedett munkaidő 40 óra hetente. Az állam biztosítja az ingyenes általános és középiskolai oktatás feltételeit.

Az állampolgárnak joga van az egészsége védelmére. Az állam biztosítja az ingyenes egészségügyi ellátást, a sportolás lehetőségét. A belarusz egészségügyi rendszer anyagi háttere elmarad sok nyugati országétól, de gyorsan és hatékonyan képes volt kezelni a covidot. 2020-24 között a betegséget 982 ezren kapták meg. 6798 ember halt meg, a halálozási arány 0,71 százalék. 10 ezer lakosra 52,2 orvos jut, ami évek óta növekszik.

A belarusz alaptörvény védi a családot. „A család nő és férfi szövetsége” – mondja az alkotmány. Belaruszban van GYES, a gyermek 3 éves koráig a fizetés 35-45 százaléka. Az állami a gyermek születésekor számlát nyit a gyermek nevére. Jelenleg 29950 belarusz rubelt, azaz mintegy 3.3 millió forintot tesznek a számlára. A pénzt a 18 éves kor elérése után lehet felhasználni.

Belaruszban lehetséges pártokat létrehozni, amelyek használhatják az állami tömegtájékoztatási eszközöket. Nem működhet olyan párt, amely az alkotmányos rend erőszakos megváltoztatására hív fel, háborús propagandát folytat, vagy társadalmi, nemzeti, vallási, faji elégedetlenséget szít.

A parlament két kamarából áll. A Képviselő Ház 110 képviselőjét a lakosság választja. A Köztársasági Tanács képviselőit az öt belarusz megye delegálja. Képviselőjelölt az lehet, akit az adott választókerületben lévő dolgozói kollektívák ajánlanak.

A mostani választásokon négy politikai párt indul: Fehéroroszország-Belarusz Párt, Belarusz Kommunista Párt, Belarusz Liberálist Demokratikus Párt és a Munka- és Igazságosság Köztársasági Pártja. A Belarusz Kommunista Párt 13 képviselőt indít a parlamenti választásokon.

A hatalom élén az elnök áll. Nem lehet fiatalabb 40 évesnél, és legalább 20 éve kell Belaruszban élnie. Ez fontos kiegészítés, ami kizárja az „importpolitikuskokat”, mint amilyenek Ukrajnában és sok más helyen előfordulnak. Az

elnöki hatalom jogilag is megerősített szilárdsága a politikai stabilitás fontos feltétele ma is.

Az új alkotmány fontos újítása az Összbelarusz Népi Gyűlés bevezetése, amely „a néphatalom legfelsőbb képviselői szerve”. A képviselőket, mintegy 1200 főt, öt évre a helyi tanácsok és központi államhatalmi szervek delegálják. Dönt az országot érintő stratégiai kérdésekről.

A társadalom erősítésében fontos szerepet játszanak a társadalmi szervezetek. A Belarusz Szakszervezeti Szövetség 20 ágazati szövetséget, mintegy 4 millió dolgozót tömörít. A Belarusz Ifjúsági Szervezetnek 400 ezer tagja van, és 660 ezer gyermek viseli az úttörők vörös-zöld nyakkendőjét.

Függetlenség – a ma ideológiája

Lukasenko elnök többször elmondta, hogy a Szovjetunió idején a belarusz nép ideológiája is a szocializmus volt. 1990-ben a régi tőkés ideológiákkal igyekeztek ezt kiszorítani. Vannak dolgok azonban, amelyeket nem lehetett az emberek fejéből kiverni. A német fasiszták elleni harcban szinte minden család vesztett el valakit. A háború emléke összeköti a belarusz nemzedékeit. Élő a szocialista korszak emléke is.

A mai Belarusz fő ideológiája a függetlenség. Függetlenek vagyunk, nem tartozunk se Lengyelországhoz, se Oroszországhoz, a magunk világát éljük és ezt nem akarjuk elveszíteni – vallják a belarusz emberek.

Külföldön kevesen tudják, hogy 1939-ig a belarusz-lengyel határ nem messze Minszktől húzódott. Nyugat-Belarusz lengyel megszállás alatt volt. 2023-ban készült el a Másik partron című filmdráma, amely bemutatja, hogy a lengyelek kegyetlenül elnyomták mindent, ami belarusz. Nyugat-Belarusz 1939 őszen

Árubőség a minszki piacon

került vissza. 2021 óta ezt a napot a Népi Egység Napjaként ünneplik.

A nemzeti identitás erősítését nagyon fontos kérdésként kezelik. Elterjedt a nemzeti zászló-jelvény viselése, és nem csak a hivatalokban, hanem a közéletben is. Két állami nyelv van, az orosz és a belarusz. Az emberek döntően oroszul beszélnek, de minden gyermek megtanul belarusz nyelven is. Gazdag és államilag dotált a belarusz nyelvű könyvkiadás.

A mai társadalom Belaruszban is küzd a modern kor problémáival. A fiatalok nagyon gyors előrehaladásról álmodnak, gyors érvényesülést akarnak. Belaruszban nem tiltják a külföldi internetes oldalakat, a nyugat hatással van a fiatalokra.

Stabil gazdaság nélkül nincs stabil társadalom

A politikai normalizáláshoz elengedhetetlen volt a gazdasági stabilizálás. 2020-ben a GDP 0,9 százalékkal csökkent. Szerepet játszottak a belpolitikai zavargások és a covid is. 2022 óta az ukrajnai háború és a Belarusz ellen bevezetett szankciók is súlyos gondot jelentenek.

Az EU szankciói nem zúzták szét a belarusz gazdaságot, hanem a hatékonyság növelésére, a belső tartalékok mozgósítására ösztönözték a gazdaságot.

A belarusz gazdaság gyors rehabilitációját több tényező segítette. Egyrészt, alternatív piaci kapcsolatokat építettek ki Oroszországgal, Kínával, sőt Afrika és Ázsia országaival. A minszki üzletekben nincs hiány nyugati áruból sem. A termelésben megtalálták az import helyettesítés módszereit.

Másodszor, mindent megtettek a bérek emelése és az infláció csökkentése érdekében. A belső kereslet növelését segítette a hitelezési politika megváltoztatása. A belarusz üzletekben rendszeresek a jelentős, 15-25 százalékos árleszállítások. A nagyértékű dolgokat részletre is meg lehet vásárolni.

Széles körben folyik a hazai termékek propagandája. 2023 decemberében Lukasenko elnök óriási bevásárlóközpontot nyitott meg Minszkben, ahol csak belarusz vállalatok termékeit árulják a kenyértől és édességektől kezdve a bútorokon át az elektromos berendezésekig. Az Első Nemzeti Bevásárlóközpont belsőépítész, Kszenyija Mickevics, fiatal, de ma már nagyon sikeres művész.

Az eredmény nem maradt el. 2021-ben a GDP 2,3 százalékkal, 2023-ban pedig már 4,7 százalékkal nőtt. A

GDP-hez viszonyított államadósság 2021-ben 41 százalék volt, tavaly már csak 34 százalék. A nemzeti valuta, a belarusz rubel árfolyama változó. 2020-ban jelentős esés volt, de 2023-ra stabilizálódott. Ma egy euróért 3,5 rubelt adnak.

Belarusz a jó példa arra, hogy nem lehet mindent pénzzel mérni. Az utcák, a pályaudvarok, a nyilvános WC-ék tiszták, akár egy patika. A közterületen alig látni rendőrt, de rend van. A buszmegállóknak nem dobálják el a csikket.

A boltok az embereket szolgálják. A nagy áruházak reggel kilenctől este kilencig vannak nyitva. Az élelmiszerboltok reggel héttől este tízig, tizenegyig. Ügyelnek arra, hogy félkilométeres távolságban legalább egy kis élelmiszerüzlet legyen, amit a nyugdíjasok is kényelmesen elérhetnek.

Folytatódik a belső szegénység felszámolása. 2017-ben a lakosság 5,9 százaléka nem rendelkezett a létminimum feltételeivel. 2022-re ez 3,9 százalékra csökkent.

Belarusz lakossága 9,1 millió (2023). Városban lakik 78 százalékuk, 22 százalék falvakban. A lakosság átlagos pénzügyi bevétele 2017-ben 564,8 rubel volt havonta, 2022-re ez 1027 rubelre nőtt. Az infláció 4,9 volt.

Az árak változóak, de az emberek többsége számára elfogadható. 2023-ban egy kilowatt villamos áramért 0,2 rubelt kellett fizetni. Lengyelországban ugyanez 0,4, Lettországban 0,8 rubelnek megfelelő összegbe került.

Egy liter benzin Belaruszban 2023-ban 2,36 rubel volt, Lengyelországban 4,77, Lettországban 5,22 rubelnek megfelelő összeg.

A munkaképes belarusz lakosság létszáma 5,9 millió, az összlakosság 58 százaléka. A munkaképes lakosság 84 százaléka dolgozik. Probléma azonban e téren is van. Kevesebb gyermek születik, mint kellene. Sok fiatal Oroszországban keres munkát, ahol értékelik a belarusz oktatás szintjét és jobb béreket tudnak adni. A munkanélküliség tavaly 3,5 százalék volt.

Tyihanovszkaja Victoria Nuland amerikai külügyi államtitkárral 2023 végén

A nyugdíjkorhatár növekedett. 2017-ben férfiaknál 60 év volt, nőknél 55 év. 2023 óta férfiaknál 63 év, nőknél 58 év.

Belarusz alapvetőnek tekinti az emberi tényező lehetőségeinek fejlesztését és kihasználását. Oktatási célokra megy évek óta a költségvetés 17-18 százaléka

Lukasenko: nem adjuk el a nemzeti vagyont

A Szovjetunió feloszlása után egy ideig polgári erők kormányozták Belaruszt is. 1991-ben 8732 olyan állami vállalat volt, amelyet privatizációra jelöltek ki. Az 1990-es évek végéig mintegy 4 ezer vállalatnál hajtottak végre tulajdonosi szerkezetváltást. Ez több módon történt. A kisebb vállalkozásokat maguk a dolgozók vették meg. Egyes vállalatok részvénytársasággá alakultak. Köztük olyan nagy cégek, mint a Vityebszki Harisnyagyár, a Minszki Óragyár és mások.

Lukasenko hatalomra kerülése 1994 után megváltoztatta ezt a helyzetet. Számos törvény és elnöki rendelet született az állami vagyon védelméről és célszerű hasznosításáról. Az emberek megvehették a lakásukat. 2016-ig a lakásprivatizáció folyamata befejeződött. Lehetőség van éttermek, boltok, kávézók, és más szolgáltatások nyitására magánvállalkozás formájában. 2023-ban például 28 ezer vállalat alapítási kérelmet nyújtottak be a hatóságokhoz.

Nem adjuk el azonban az állami vagyont! – mondta ki az elnök. A stratégiai ágazatok, a közlekedés, a hadiipar, az energetika, a traktorgyár, az autógyárak és sok minden más ma is állami tulajdonban van. Ez az, ami zavarja a liberális ellenzéket, és amit a nyugat is meg akar változtatni.

Belaruszból nem lesz Ukrajna!

Belaruszban tudják, hogy mit jelent a háború. Azt is tudják, hogy 3 millió belarusz, a lakosság egy harmada halt meg a második világháborúban. De nem felejtik el azt sem, hogy Minszk 80 százalékát a németek porig rombolták.

A belarusz vezetés, sőt a lakosság is tisztában van azzal, hogy a nyugat nem nyugszik, fáj a foguk a belarusz földre, a természeti kincsekre, a mezőgazdaság óriási tartalékaira, a belarusz szellemi tőkére.

Az EU és a NATO régóta igyekszik kiterjeszteni uralmát Belaruszra, de mindeddig sikertelenül. Lukasenko elnök 1994 után leállította a privatizáció folyamatát. Kizárták a politikai életből a nyugat-barát erőket. A nyugat által pénzelt ellenzéki pártok egyetlen választáson sem tudtak lényeges eredményt elérni. Ennek hátteré-

Lukasenko belarusz és Putyin orosz elnök

ben – a lukasenкои politika mellett – az áll, hogy az emberek megértették: a nyugat nem gazdagságot, hanem szegénységet és megosztottságot hoz. Nem fejlett nyugat lenne Belarusból, hanem egy megnyomortított Ukrajna.

Az ukrajnai háború megkezdése után a nyugat mindent megtett azért, hogy Belarust belekényszerítsék a háborúba. Belaruz nyílt csatlakozása a háborúhoz, vagy akárcsak belesodródása igazolta volna a NATO bővítési terveit és okot adott volna a NATO közvetlen katonai beavatkozására.

Belaruz elkerülte a csapdát. A belaruz állam jelentős erőfeszítéseket tesz a határok védelmére. Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy Lengyelország és a balti államok területén jelentős NATO-erők állomásoznak és jelentős lépések történtek a kelet-európai hadszíntér gazdasági és katonai felkészítésére.

Belaruz – látva a növekvő nyomást – rákényszerült arra, hogy bővítse a katonai együttműködést Oroszországgal. Ennek keretében került sor orosz harcászati atomfegyverek telepítésére Belaruzban. Ha az USA telepített ilyen eszközöket Lengyelországban, Belaruznak is védekeznie kell.

Amerika és a NATO arra spekulál, hogy a katonai nyomás által kikényszerített fegyverkezés, a hadiállapot tartós fenntartása előbb vagy utóbb Lukasenko bukásához vezetnek. Az USA és szövetségesei pénzelik és életben tartják a Svetlana Tyihanovszkaja vezette „Belaruz Demokratikus Ellenzékét.” Tavaly decemberben az amerikai külügyminisztérium vezetői biztatták a további harcra. Még

nem ismerik el Tyihanovszkaját „emigráns kormányként”, de efelé mennek a dolgok.

Sajnálatos, hogy tavaly szeptemberben Gyurcsány Ferenc és Dobrev Klára is a belaruz ellenzék mellé állt. Novák Katalin pedig Davosban „futott össze” a belaruz ellenzékivel. A magyar kormány szerencsére kitart a törvényes belaruz kormány mellett.

Belaruz ma tilalmi listán lévő ország Nyugaton. De Keleten nem! Lukasenko gyakori vendég Pekingben. A kínai vállalatok, a kínai diákok száma Belaruzban folyamatosan nő. Jelentős a hadiipari együttműködés is.

Mint már említettük, Oroszország jelentős erőforrás Belaruz számára. Jelenleg a belaruz áruk teszik ki az orosz külkereskedelem 9 százalékát, de ezt lehet növelni. Éppen most járt Minszkben Kamcsatka kormányzója, akivel a közvetlen együttműködésről állapodtak meg.

A belaruz út jó, járható és minden külső nyomás ellenére fenntartható. Ezt tudják nyugaton is, keleten is. A független és virágzó Belaruz léte nem csak a belaruz népnek fontos. Nekünk is! Ha a belaruz utat elfojtják, ha a nyugati világba kényszerítik, mi is rosszabbul járunk, és illúzió marad a blokkosodás nélküli világ.

**Az Első Nemzeti Bevásárlóközpont és a belsőépítész,
Kszenyija Mickevics**

Munkáspárti listát az európai parlamenti választásokon!

Legyen munkáspárti lista az európai parlamenti választásokon! Mutassuk meg, hogy van Munkáspárt! Mutassuk meg, hogy mi jobb Európát akarunk, a népek, a dolgozók Európáját!

Április 20-tól fő feladatunk az ajánlások gyűjtése. 20 ezer érvényes ajánlás nem kevés, de teljesíthető. Gyűjtöttünk korábban is, rendszeresen kint vagyunk az utcán, az emberek között. Irány az utca!

